

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

Με τον Γιάννη και τη Ζωή Λίππη, δύο εκλεκτούς συνεργάτες στον «Κόσμο» και καλούς φίλους που τώρα ασχολούνται στον ασφαλιστικό τομέα. Ο Γιάννης ήταν αθλητικόγραφος και για ένα διάστημα αρχισυντάκτης τής εφημερίδας μας.

Φωτογραφία τού Γ. Μεσσάρη με τον Μάκη Καλαφάτη, «η Ελλάδα είναι το καλύτερο οικόπεδο στον κόσμο» μού είπε, ένας σπάνιος άνθρωπος και από τους πρωτόπορους στον τομέα τής εστίασης στην Κεφαλλονιά. Δίπλα του ο δραστήρια σύζυγος και στήριγμά του, κα Ελένη, όρθια ν πολιτογραφημένη Κεφαλλονίτισσα, Νάταλη Μεσσάρη. ΔΕΞΙΑ: Ο Ελληνοαμερικανός καλός φίλος μου στην Κεφαλλονιά, Λευτέρης Παπαδάτος, που μοιράζει το χρόνο του ανάμεσα στο Αργοστόλι και τη Νέα Υόρκη.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Το τέλος μιας περιπέτειας και επιστροφή στην κανονικότητα

ΜΕΡΟΣ Α'

Οταν διαβάζετε αυτές τις γραμμές θα ετοιμάζομαι στην Αθήνα για την επιστροφή μου στο Σίδνεϊ αύριο βράδι. Το γράμμα μου σήμερα από την Ελλάδα είναι μια ευκαιρία να σχολιάσω ορισμένα πράγματα, αλλά προπαντός να παρουσιάσω κάποιους παλιούς και καινούργιους φίλους.

Κάθε χρόνο ταξιδεύουν στην πατρίδα μας δεκάδες χιλιάδες ομογενείς από την Αυστραλία με διαφορετικό προστιθόμενο και διαφορετικούς λόγους. Οι πιο πολλοί, κυρίως πλικιώμενοι, νοσταλγούν να εποκεφθούν τα πάτρια εδάφη, το χωριό ή την πόλη όπου γεννήθηκαν και έζησαν τα νειάτα τους, έστω σε χρόνια δύσκολα. Άλλοι προτιμούν την κοινωνική ζωή στην Μύκονο, τη ρομαντική Σαντορίνη για ένα ειδυλλιακό πλιοβασίλεμα, να ξανάζουν κοντά στην απίθανη ομορφιά τής υπαίθρου, να ξεχαστούν στις σκερτοσύζικες παραλίες, να θαυμάσουν την πολιτιστική κληρονομιά τους στην Ακρόπολη, στην Ολυμπία, στην Βεργίνα κ.α., ή να σκαρφαλώσουν -τρόπος του λέγειν- στα Μετέωρα.

Για εμένα κάθε χρόνος είναι διαφορετικός. Πέρσι είχα μαζί μου την μισή οικογένεια και ένιωθα υπερήφανος όταν έμεναν έκθαμβοι μπροστά στο κάλλος τής Ακρόπολης, σαν να είχα βοηθήσει με τα χεράκια μου τον Φειδία.

Πραγματικά ανατριχιάζω, όταν αγγίζω αυτά τα ευλογημένα μάρμαρα λαξεμένα από χέρια προγόνων μου, που τούς έδωσαν ψυχή.

Φέτος, το ταξίδι μου ήταν πολύ διαφορετικό, μια όμορφη περιπέτεια που έζησα πότε μόνος και πότε με συγγενείς και φίλους αγαπημένους. Ωρες πολλές πάνω σε οκάφη και μακρινά ταξίδια εκατοντάδες χιλιομέτρων με λεωφορεία, ή την Μεροεντές τού Γιώργου Μεσσάρη. Γεύμα την μια μέρα στην Αθήνα και δείπνο στην Ρόδο, σπιτικό φαγητό στού «Μερακλή» στη Σύμη την επομένη. Πρωινό στο Καραβάδο, γεύμα στην Πάτρα, δείπνο στην Νεράϊδα τής Ηπείρου, μια γρήγορη επίσκεψη στην Πετροβίτσα, την ίδιατερη πατρίδα τού Μιχάλη Κάλλη και μετά για καφέ στην Ηγουμενίτσα.

Τα μάτια μου χόρτασαν ομορφιά, η ψυχή μου αγαλίασε και το σώμα μου ερεθίστηκε από την γλυκεία κούραση, αλλά τώρα είμαι έτοιμος να γυρίσω στην αγκαλιά τής οικογένειάς μου και των φίλων μου στο Σίδνεϊ.

Παρά την συνεχή κινητικότητα προσπάθησα να βρω το χρόνο για να βρίσκομαι σε επαφή μαζί σας, επειδή έχουμε μεγάλη ιστορία εγώ κι' εσείς, 29 ολόκληρα χρόνια καλά και δημιουργικά. Μαζί γεράσαμε, μαζί καμαρώνουμε τα παιδιά και εγγόνια, που μάς βγάζουν ασπροπρόσωπους με την αγωγή που τους δώσαμε και τα εφόδια που τους αγοράσαμε για να ζουν καλά. Φλυαρώ, όμως, και έχω αρκετά να γράψω, αλλά δεν βαριέσαι αδερφέ -που τραγουδάει ο Χατζής- θα συνεχίσω την προσεχή βδομάδα, πριν μπω για καλά στη ρουτίνα τής Αυστραλίας και τής παροικίας.

Φωτογραφία τής κας Νατάσα Μεταξά στην αυλή τού ατελέ της στην Πόρο τής Κεφαλλονιάς, με τον Γιώργο και την Νάταλη Μεσσάρη και την αυστραλίδα ταλαντούχα ζωγράφο, Christine Emerson, από το Dunsborough, Perth.

Με τον Κωνσταντίνο και τη σύζυγό του Μαρία Βασιλάτου και την μπτέρα της κα Χριστίνα Καλού, ακόμη μια οικογένεια εκλεκτών φίλων στην Κεφαλλονιά. Ο Κωνσταντίνος και η Μαρία είναι επιτυχμένοι επιχειρηματίες, ιδιοκτήτες δύο καταστημάτων Jumbo στο Αργοστόλι και το Ληξούρι.

Ραντεβού στο Παγκράτι με τον διευθυντή τού ραδιοσταθμού 2MM, Γιάννη Μεράβογλου, τον φίλο αθηναίο δημοσιογράφο και μαραθωνιοδρόμο Νίκο Αρμένη και τον Αρη Λώμη. Φωτογραφία τής Μαρίας Λώμη.